NORAKSTS

Lieta Nr.A42287006
(A1165-07/5)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2007. gada 30. maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Kaļiņina,
piedaloties pieteicēja *V.I.* pilnvarotajai pārstāvei *G.I.*,

2007. gada 16. maijā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc *V.I.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005. gada 9. decembra lēmuma Nr. 4049 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005. gada 9. oktobrī *V.I.* (turpmāk – pieteicējs) tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols KP 072465 (turpmāk – protokols) par to, ka pieteicējs 2005. gada 9. oktobrī Rīgā pa Biķernieku ielu no Kaivas ielas puses Juglas ielas virzienā vadīja transportlīdzekli Ford Transit, valsts reģistrācijas numurs *(dzēsts valsts reģistrācijas numurs)* (turpmāk – transportlīdzeklis), bez transportlīdzekļu vadītāja apliecības, un pēc apturēšanas atteicās no asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, tādējādi pārkāpjot 2004. gada 29. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 39.4. apakšpunkta prasības. Par šādiem pieteicēja pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[4] panta pirmajā daļā un LAPK 149.[15] panta astotajā daļā.

Par izdarīto pārkāpumu 2005. gada 12. oktobrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/KP072465 (turpmāk – sākotnējais lēmums), piemērojot pieteicējam naudas sodu 450 latus un visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs apstrīdēja to Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam, kurš ar savu 2005. gada 9. decembra lēmumu Nr.4049 noraidīja pieteicēja sūdzību un sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu. Pārsūdzētajā lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Atbildētājs, iepazīstoties ar lietas materiāliem, konstatēja, ka pieteicēja iesniegums daļā par policijas darbinieku rīcību un miesas bojājumu nodarīšanu nav atbildētāja kompetencē.

[2.2] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektori kategoriski norāda, ka 2005. gada 9. oktobrī transportlīdzeklis Ford Transit, valsts reģistrācijas numurs *(dzēsts valsts reģistrācijas numurs)*, atradies kustībā pa Biķernieku ielu no Kaivas ielas puses Juglas ielas virzienā, kā arī kategoriski norāda, ka minēto transportlīdzekli vadīja tieši pieteicējs.

[2.3] Uz ceļu policijas inspektora lūgumu uzrādīt transportlīdzekļa vadītāja apliecību, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību un apdrošināšanas polisi, vadītājs atbildēja, ka viņam nav līdzi vadītāja apliecības, kā arī nav citu personu apliecinošu dokumentu.

[2.4] Tā kā no pieteicēja bija jūtama stipra alkohola smaka, viņam tika piedāvāts veikt alkohola ietekmes pārbaudi uz vietas, kam pieteicējs piekrita. Pēc alkohola ietekmes pārbaudes ar alkometru Lion SD400 Nr. 24460 pieteicējam tika konstatēta alkohola ietekme.

[2.5] Pieteicējam nebija līdzi personu apliecinoša dokumenta, tāpēc viņš tika nogādāts Rīgas galvenās policijas pārvaldes 25. policijas nodaļā. Pēc personības noskaidrošanas pieteicējs tika nogādāts atpakaļ uz aizturēšanas vietu Biķernieku ielā protokolu sastādīšanai. Pieteicējs atteicās parakstīt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr. NB 194831 un kontroles mērījumu izdrukas čekus, uzvedās agresīvi un izaicinoši, saplēsa protokolu par administratīvo pārkāpumu KP 072464, izrāva no rokām pildspalvu un to salauza, centās ar roku iesist A.Vaivodam un izkāpt no dienesta transportlīdzekļa. Pieteicējam tika pavēlēts pārtraukt nelikumīgās darbības un tika brīdināts, ka nepakļaušanās gadījumā tiks pielietots fizisks spēks. Uz likumīgām prasībām un brīdinājumiem pieteicējs nereaģēja, tādēļ pret viņu tika pielietots fizisks spēks.

[2.6] Tā kā pieteicējs neparakstīja transportlīdzekļa vadītāja apskates protokolu un kontroles mērījumu izdrukas čekus, viņš tika nogādāts uz ārstniecības iestādi Rīgā, Hospitāļu ielā 55, medicīniskās pārbaudes veikšanai. Pieteicējs no medicīniskās pārbaudes atteicās, atteicās nodot asins un urīna analīzes. Par to tika sastādīts protokols par administratīvo pārkāpumu KP 072465, ar kura saturu pieteicējs tika iepazīstināts, taču pieteicējs atteicās to parakstīt un mēģināja protokolu saplēst.

[2.7] Nav pamata apšaubīt policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu, un nav saskatāmi saprātīgi pamatojumi un izskaidrojumi tam, kāpēc lai policijas darbinieki aizturētu pieteicēju, ja viņš nepārkāpa CSN prasības, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[2.8] Pieteicēja apgalvojums, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli, ir pretrunā ar lietas materiāliem un ir tikai pieteicēja interesēs.

[2.9] Atbildētājs uzskata, ka *V.G.* paskaidrojumi vērtējami kritiski, jo viņš ir pieteicēja paziņa un līdz ar to varētu būt ieinteresēts lietas iznākumā par labu pieteicējam. Atbildētājs ir pārliecināts, ka *V.G.* savas liecības iepriekš saskaņojis ar pieteicēju un sniedzis savus paskaidrojumus, iespējams, pēc paša pieteicēja lūguma.

[2.10] Atbildētājs uzskata, ka lielāka ticamība ir policijas darbinieku sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

[2.11] Pieteicēja darbības administratīvo pārkāpumu izdarīšanā ir pilnībā pierādītas, protokols par administratīvo pārkāpumu KP 072465 sastādīts likumīgi un pamatoti.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu tiesā. Pieteikumā norādīts, ka pārsūdzētais lēmums ir nepareizs un nepamatots turpmāk minēto apstākļu dēļ.

[3.1] CSN 35. punkta 1. daļa nosaka, ka mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt šādiem dokumentiem, kas jāiedod pārbaudei pēc policijas darbinieku pieprasījuma, dokuments par tiesībām vadīt atbilstošas, kategorijas transportlīdzekli. Pieteicējs tobrīd automašīnu nevadīja, bet palīdzēja noskaidrot tās sabojāšanās iemeslu.

[3.2] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti norādīts, ka V. Gunstinoviča liecībām nav pamata ticēt, bet ir pamats ticēt Ceļu policijas darbinieku liecībām, šādu nostāju, pamatojot ar to, ka *V.G.* ir pieteicēja paziņa, un ieinteresēts lietas iznākumā. Pieteicējs šādu apgalvojumu uzskata par klaji prettiesisku un apvainojošu, kas ir pretrunā ar Administratīvajā procesā noteikto privātpersonas tiesību ievērošanas principu. Iestādes uzdevums ir veicināt privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, nevis graut personas ticību tiesībsargājošām instancēm.

[3.3] LAPK 239. panta pirmās daļas 1. punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Automašīnu pieteicējs nevadīja un tādejādi ceļu satiksmes noteikumus nepārkāpa.

[3.4] Nav ievērotas tiesības un pienākumi, kas paredzēti LAPK 260. pantā – pieteicējam tika liegta iespēja piedalīties lietas izskatīšanā, netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus un pierādījumus, liegta iespēja uz aizstāvību un objektīva lēmuma pieņemšanu, par lietas izskatīšanas vietu un laiku pieteicējam netika paziņots.

[3.5] Liedzot pieteicējam iespēju sniegt pierādījumus tika pārkāpts LAPK 243. pants, kas nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas, likuma noteiktajā kartībā nosaka administratīvā

pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā) pieņem lēmumu.

[3.6] No asins analīzēm pieteicējs atteicās tikai tādēļ, ka netika sniegta pirmā medicīniska palīdzība. Uzskata, ka notikušais ir policijas darbinieku patvaļa.

[3.7] 2005. gada 8. oktobrī pieteicējs palīdzēja paziņam *V.G.* labot automašīnu. Pie stāvošās automašīnas pienāca ceļu policijas darbinieks un pieprasīja pieteicējam uzrādīt autovadītāja apliecību, sakot, ka pieteicējs alkohola reibumā ir vadījis automašīnu. Pieteicējs atteicās pūst caurulītē, jo automašīnu viņš nebija vadījis, bet gan tikai palīdzējis paziņam to salabot. Pieteicējs iepūta caurulītē tikai fiziskas iespaidošanas rezultātā: pirmo reizi Ceļu policijas darbinieks iesitis pieteicējam pa vēderu, otro reizi – pa aci. No gūtā sitiena acs rajonā izveidojās hematoma, kas fiksēta arī 2005. gada 9. oktobra medicīnas pārbaudes protokolā Nr.6170.

[3.8] Rīgas Galvenās policijas pārvaldes 25. nodaļā pieteicējs nokļuva tikai pēc pabūšanas Hospitāļu ielā 55. Atrodoties policijas automašīnā ceļu policijas darbinieki pielietoja fizisku spēku pret pieteicēju, uzlika pieteicējam roku dzelžus un nogādāja pie ārsta asins analīzes veikšanai.

Pieteicējs atteicās no ekspertīzes pirms netiks sniegta pirmā medicīniskā palīdzība un bez advokāta klātbūtnes, jo bija jau cietis no ceļu policijas darbinieku patvaļas. Ārste, lūgumu par palīdzības sniegšanu ignorēja, tāpat kā to ignorēja RGPP 25. nodaļas policijas darbinieki.

[3.9] Ceļu policijas darbinieks pavēlēja parakstīt protokolu, kas bija sastādīts latviešu valodā un aizpildīts rokrakstā. Ceļu policijas darbinieks atteicās pārtulkot tekstu.

[4] Atbildētājs lietā sniedzis rakstveida paskaidrojumu, norādot uz pārsūdzētajā lēmumā minēto un papildus norāda šādus argumentus.

[4.1] Pieteicējam tika paziņots par lietas izskatīšanas laiku, vietu un kārtību. Tā kā pieteicējs norādītajā laikā uz lietas izskatīšanu neieradās, pārsūdzētais lēmums pieņemts bez viņa klātbūtnes.

[4.2] Nepamatots ir pieteicēja iebildums, ka, izskatot viņa sūdzību, viņam netika ļauts izteikt savu viedokli, jo pieteicējs savus argumentus un iebildumus izteica rakstveidā savā iesniegumā.

[4.3] No pieteicēja puses ir tikai apgalvojums, ka viņš transportlīdzekli nav vadījis, turklāt viņa interesēs ir sniegt tādu apstākļu izklāstu, kas izdevīgi tieši viņam, lai ar visiem iespējamajiem līdzekļiem mēģinātu izvairīties no atbildības par administratīvo pārkāpumu.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve pieteikumu uzturēja, balstoties uz pieteikumā minētiem apsvērumiem.

[6] Liecinieks *V.G.* 2007. gada 16. maija tiesas sēdē paskaidroja, ka pēc liecinieka lūguma pieteicējs 2005. gada 9. oktobrī ap pulksten 17.00 – 19.00 atbrauca pie viņa uz Biķerenieku ielu, lai palīdzētu iedarbināt automašīnu Ford Tranzit. Kad piebraukusi policijas ekipāža, pieteicējs atradies automašīnas Ford Tranzit vadītāja krēslā, bet automašīna tobrīd stāvēja uz vietas un nebrauca. Dokumentus policijas darbiniekiem pieteicējs iedeva, iepriekš saņemot tos no liecinieka. Apliecināja, ka liecinieka klātbūtnē pieteicējam netika piedāvāts veikt testu uz alkohola koncentrācijas noteikšanu.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties pieteicēja pārstāves tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, kā arī tiesas sēdē nopratinātā liecinieka liecības, objektīvi izvērtējot lietas apstākļus un iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] LAPK 272. pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, (..) kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[9] Lietā konstatēti šādi apstākļi.

[9.1] 2005. gada 9. oktobrī pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols (lietas 28. lapa) par to, ka pieteicējs 2005. gada 9. oktobrī Rīgā pa Biķernieku ielu no Kaivas ielas puses Juglas ielas virzienā vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadītāja apliecības, un pēc apturēšanas atteicās no asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, tādējādi pārkāpjot CSN 39.4. apakšpunkta prasības, par ko ir paredzēta atbildība saskaņā ar LAPK 149.^{4} panta pirmo daļu un LAPK 149.^{15} panta astoto daļu.

[9.2] Par izdarīto pārkāpumu 2005. gada 12. oktobrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/KP072465 (lietas 35. lapa), piemērojot pieteicējam naudas sodu 450 latus un visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 36 mēnešiem par CSN 4. punkta un 35.1. apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu.

[9.3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs apstrīdēja to Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē (lietas 46. – 48. lapa).

[9.4] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks ar savu 2005. gada 9. decembra lēmumu Nr.4049 (lietas 4. – 15. lapa) noraidīja pieteicēja sūdzību un sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

[10] CSN 35.1. apakšpunktā noteikts, ka mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt dokumentam par tiesībām vadīt atbilstošas kategorijas transportlīdzekli, kas jāiedod pārbaudei pēc policijas darbinieku pieprasījuma.

CSN 39.4. apakšpunkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

CSN 4. punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

LAPK 149.[4] panta pirmā daļa redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā, noteica, ka par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav klāt kāda no šādiem transportlīdzekļa vadītājam nepieciešamajiem dokumentiem:

1) dokuments, kas apliecina atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības;

2) transportlīdzekļa reģistrācijas dokumenti;

3) dokuments (uzlīme) par transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu;

4) dokuments (uzlīme) par noteiktā kārtībā veiktu valsts tehnisko apskati;

5) citi transportlīdzekļa vadītāja kvalifikāciju apliecinoši dokumenti;

6) dokumenti, kas nepieciešami, pārvadājot negabarīta vai smagsvara kravu;

7) pilnvara lietot ārvalstīs reģistrētu transportlīdzekli, ja nav klāt īpašnieka (Latvijas iedzīvotājiem);

8) braukšanas mācību instruktora apliecība vai braukšanas mācību atļauja (mācību braukšanas gadījumā), – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divu latu apmērā.

LAPK 149.[15] panta astotā daļa noteica, ka par atteikšanos no asins pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes –

(..) transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no četrsimt līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem, bet transportlīdzekļa vadītājam, kuram nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, uzliek naudas sodu no četrsimt līdz piecsimt latiem un piemēro aizliegumu iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

[11] Atbilstoši LAPK 243. pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Atbilstoši LAPK 244. pantam un Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 154. pantam institūcija (amatpersona) un tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

[12] Tiesa konstatē, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - protokolu par administratīvo pārkāpumu Nr. KP072465 (lietas 28. lapa), ceļu policijas inspektora R. Zīles ziņojumu (lietas 37. lapa), ceļu policijas inspektora A. Vaivoda ziņojumu (lietas 38. lapa), ceļu policijas inspektora L. Vidruska ziņojumu (lietas 39. lapa), kā arī ārstes-narkoloģes L. Šulcas 2005. gada 9. oktobrī sastādīto medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 6170 (lietas 29. lapa), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu (lietas 42. lapa) un tam pievienoto alkometra Lion SD-400 sērijas Nr. 24460D izdruku kopijām (lietas 43. lapa) pierādīts, ka pieteicējs 2005. gada 9. oktobrī pulksten 00.30 vadījis transportlīdzekli un pēc policijas amatpersonu pieprasījuma atteicies no testa veikšanas alkohola koncentrācijas noteikšanai.

[13] Tiesa konstatē, ka pieteicējs atteicies parakstīt protokolu (lietas 28. lapa), ārstes-narkoloģes L. Šulcas 2005. gada 9. oktobrī sastādīto medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 6170 (lietas 29. lapa), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu (lietas 42. lapa) un tam pievienotās alkometra Lion SD-400 sērijas Nr. 24460D izdrukas, kā arī lietas materiāliem nav pievienots neviens dokuments, kas liecinātu par to, ka pieteicējs 2005. gada 9. oktobrī būtu sniedzis paskaidrojumus atbildētājam, kaut gan RGPP 25. policijas nodaļā viņš šajā datumā bija nogādāts un par to lietā nav strīda.

[14] Tiesa atzīst, ka atbilstoši LAPK 243. panta otrajai daļai, tās personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, atzīstami par vienu no pierādījumiem administratīvo pārkāpumu lietā.

Tiesa atzīst, ka pieteicējs, aizturēšanas vietā nesniedzot rakstveida paskaidrojumus un neparakstot protokolu, faktiski atteicies no iespējas nostiprināt lietā ļoti nozīmīgus un svarīgus pierādījumus.

Tiesa atzīst, ka pieteicēja sākotnējiem paskaidrojumiem būtu piešķirama lielāka ticamība, nekā vēlāk izteiktajiem iebildumiem, jo tajos būtu fiksēti fakti (tai skaitā arī liecinieka atrašanās notikuma vietā pieteicēja aizturēšanas brīdī), uzreiz pēc notikuma.

Tiesa norāda, ka sūdzība Rīgas pilsētas galvenās policijas pārvaldes priekšniekam un pieteikums tiesai, kurā pieteicējs vienpusēji izteicis savu 2005. gada 9. oktobra notikumu versiju, iesniegti pēc administratīvā pārkāpuma konstatēšanas un sākotnējā 2005. gada 12. oktobra lēmuma pieņemšanas, līdz ar to pieteicējam konkrētajā gadījumā bijis pietiekams laiks izklāstīt notikušo pieteicējam vēlamajā aspektā ar mērķi izvairīties no atbildības par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem, un tādējādi mēģināt panākt sev labvēlīgāku rezultātu.

Savukārt ceļu policijas amatpersonas, kuras atbilstoši likumdevēja gribai ir īpaši pilnvaroti uzraudzīt ceļu satiksmes noteikumu ievērošanas kārtību atbilstoši CSN 7. punktam, kas nosaka, ka ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas personas, kuras saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem ir tam pilnvarotas, un nepieciešamības gadījumos sastādīt procesuālos dokumentus.

Likuma „Par policiju" 10. panta 6. punktā noteikts, ka policijas darbinieka pamatpienākumos cita starpā ietilpst arī pienākums novērst un pārtraukt administratīvos pārkāpumus, noskaidrot vainīgos, savas kompetences ietvaros sastādīt protokolus, izskatīt lietas par šiem pārkāpumiem vai arī nodot tās izskatīšanai pēc pakļautības.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata uzskatīt, ka ceļu policijas inspektori, pildot valsts pārvaldes funkciju, būtu bijuši personiski ieinteresēti lietas iznākumā, tāpēc neatbilstoši notikušajam fiksējuši konkrēto pārkāpumu. Tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz ceļu policijas inspektoru neobjektivitāti konkrēta administratīvā pārkāpuma fiksēšanā. Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

[15] Izvērtējot tiesas sēdē nopratinātā liecinieka V. Gustinoviča sniegtās liecības, tiesa konstatē, ka liecinieka sniegtās liecības attiecināmas uz diennakts laika posmu no pulksten 17.00 līdz pulksten 19.00 (tiesa vairākas reizes uzdeva precizējošus jautājumus lieciniekam par diennakts laiku, uz kuru attiecināmas liecinieka sniegtās liecības), savukārt ceļu policijas amatpersonas aizturējušas pieteicēju ap pulksten 00.30 (norāde uz šo laiku atrodama gan protokolā, gan alkometra Lion SD-400 sērijas Nr. 24460D izdruku kopijās (lietas 43. lapa)). Minētais apstāklis tiesas ieskatā liecina par to, ka liecinieks, iespējams, pieteicēja aizturēšanas laikā pulksten 00.30 nav bijis pieteicēja aizturēšanas vietā.

Tiesa konstatē, ka uz liecinieka atrašanos pieteicēja aizturēšanas vietā nav norādījis ne pieteicējs (pieteicējam bija iespēja ierakstīt protokolā liecinieka vārdu un uzvārdu), ne arī policijas amatpersonas dienesta ziņojumos. Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka tiesas sēdē liecinieka sniegtās liecības nevar tikt atzītas par ticamu pierādījumu tam, ka pieteicējs tā aizturēšanas brīdī nav vadījis transportlīdzekli.

Savukārt apstākli, ka pieteicējam tā aizturēšanas brīdī nav bijis dokuments, kas apliecina atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, pēc būtības neapstrīd arī pats pieteicējs

[16] Pieteicējam konkrētajā gadījumā piemērotās tiesību normas LAPK 149.[15] panta astotās daļas sankcijā paredzēts, ka par norādītās tiesību normas pārkāpumu pārkāpējam uzliek naudas sodu no četrsimt līdz piecsimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem.

[17] Nosakot sodu, soda piemērotājam ir tiesības, ievērojot tiesību normā noteiktos ietvarus, pamatojoties uz lietderības apsvērumiem, noteikt administratīvā naudas soda apmēru, savukārt attiecībā uz personai piešķirto speciālo tiesību atņemšanu iestādei šādi lietderības apsvērumi nav jāizdara. Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32. panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Ņemot vērā, ka naudas sods pieteicējam piemērots LAPK 149.[15] panta astotajā daļā noteiktās sankcijas ietvaros, bet konkrētajā gadījumā pieteicējs pieļāvis divus administratīvos pārkāpumus, tiesa atzīst, ka atbildētājs konkrētajā gadījumā pamatoti piemērojis pieteicējam administratīvo sodu, ievērojot LAPK 35. panta otrajā daļā noteikto – ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

[18] Izvērtējot pieteicēja pieteikumā izteiktos argumentus pret policijas amatpersonu rīcību pieteicēja aizturēšanas laikā, tiesa atzīst, ka tie pēc būtības ir morāla rakstura pārdzīvojumi sakarā ar policijas amatpersonu veiktajām darbībām administratīvā pārkāpuma lietas izmeklēšanā nepieciešamo pierādījumu nostiprināšanas laikā un nav atzīstami par tādiem apstākļiem, kuru dēļ pārsūdzētais lēmums par pieteicēja pieļauto administratīvo pārkāpumu būtu atceļams, tāpēc atsevišķi administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros nav izvērtējami.

Tiesa atzīst, ka pakļaušanās policijas amatpersonu likumīgajām prasībām ir katras personas pienākums. Atbilstoši likuma „Par policiju" 12. pantam, kas nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības:

- prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus (1. punkts);

- pārbaudīt personām, kuras tiek turētas aizdomās par likumpārkāpumu izdarīšanu, personību apliecinošos dokumentus, kā arī citus dokumentus, kas nepieciešami to tiesību normu ievērošanas pārbaudei, kuru izpildes kontrole un uzraudzība uzdota policijai (2. punkts);

- sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem; likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā nogādāt policijas iestādē likumpārkāpējus, izdarīt viņu personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati, administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai, kā arī piemērot viņiem administratīvos sodus vai noteiktā kārtībā nosūtīt protokolus pēc pakļautības (4. punkts).

Tiesa atzīst, ka izvēloties tiesību normām atbilstošu uzvedības modeli, privātpersonai ir iespējas aizsargāt savas tiesības un ar likumu aizsargātas intereses, vēlāk, pārsūdzot amatpersonu rīkojumus un darbības. Tomēr primārais - ir izpildīt amatpersonu likumīgās prasības, ko pieteicējs konkrētajā gadījumā ir ignorējis.

Savukārt atbildētāja rīcību, neveicot likumā noteiktās darbības pieteicēja sūdzības izskatīšanas laikā daļā par policijas darbinieku rīcības izvērtēšanu, kuras rezultātā pieteicējam, iespējams, tika nodarīti miesas bojājumi, tiesa atzīst par likuma normām neatbilstošu. Pārsūdzētajā lēmumā atbildētāja amatpersona, norādot, ka pieteicēja iesniegums daļā par policijas darbinieku rīcību un miesas bojājumu nodarīšanu nav atbildētāja kompetencē, nav rīkojusies atbilstoši APL 56. panta otrajai daļai. Minētā tiesību norma noteic, ka *ja iesniegums nav iesniegts pēc piekritības, institūcija var šo iesniegumu nepieņemt. Par to iesniedzējam nekavējoties izdod rakstveida izziņu, kurā norāda arī iestādi, kam lieta ir piekritīga. Institūcija, kurā iesniedzējs griezies, var arī iesniegumu pieņemt un nogādāt iestādei, kurai lieta ir piekritīga. Ja šāds iesniegums atsūtīts pa pastu, attiecīgā institūcija septiņu dienu laikā to nosūta pēc piekritības un paziņo par to iesniedzējam.*

Tiesa konstatē, ka atbildētājs konkrētajā gadījumā nav norādījis ne institūciju, kura būtu kompetenta izskatīt šādu pieteicēja sūdzību, ne arī pārsūtījis pieteicēja sūdzību piekritīgai iestādei. Atzīstot iepriekšminēto atbildētāja rīcību par tiesību normām neatbilstošu, tiesa tomēr norāda, ka šīs apstāklis neietekmē pārsūdzēto lēmumu daļā par pieteicējam piemēroto administratīvo sodu konkrētajā gadījumā.

Attiecībā uz iebildumu, ka pieteicējam tika liegta iespēja piedalīties lietas izskatīšanā, netika dota iespēja sniegt paskaidrojumus un pierādījumus, liegta iespēja uz aizstāvību un objektīva lēmuma pieņemšanu, par lietas izskatīšanas vietu un laiku pieteicējam netika paziņots, tiesa norāda, ka lēmuma pieņemšanas laiks bija norādīts pieteicējam sastādītajā protokolā. Atlikt administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu uz ilgāku laiku un papildus rakstveidā paziņot pieteicējam par lēmuma pieņemšanas laiku atbildētājam nebija iespējams, jo atbildētājs šādu kategoriju lietu izskatīšanā laika ziņā ir ierobežots ar likumā noteiktajiem termiņiem. Atbilstoši LAPK 270. panta piektajai daļai lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē, ja par izdarīto pārkāpumu piemērojamais administratīvais sods ir transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, izskata ne vēlāk kā triju darba dienu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, izņemot gadījumus, kad izskata lietas par šā kodeksa 149.[15] pantā paredzētajiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotisko vai citu apreibinošo vielu lietošanu, un ir nepieciešams saņemt ekspertīzes atzinumu. Šādas lietas jāizskata ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc ekspertīzes atzinuma saņemšanas.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2005. gada 11. oktobra lēmumā lietā SKA-292 (sk. lēmuma 14. punktu) atbilstoši Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas savukārt veidojusies pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. (sal. iepriekš minētā 2004. gada 23. novembra sprieduma 8. punktu lietā Nr. SKA-216). Konkrētajā gadījumā tiesa objektīvi izvērtēja lietā esošos pierādījumus un atzina tos par pietiekamiem pieteicēja pieļautā administratīvā pārkāpuma konstatēšanai, līdz ar to pārējiem pieteicēja iebildumiem konkrētajā gadījumā nav nozīmes.

[19] Ņemot vērā augstāk minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ticis pieņemts, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un ievērojot materiālo tiesību normas, kā arī procesuālos un formālos priekšnoteikumus administratīvā akta izdošanai. Atbildētājs, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī atbilstoši LAPK 149.[15] panta astotajā daļā norādītajai sankcijai pamatoti noteicis pieteicēja atbildību par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Tādēļ tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005. gada 9. decembra lēmuma Nr. 4049 pamatojums attaisno pieteicējam uzlikto sodu par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem, līdz ar to pārsūdzētais lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteikums par šī lēmuma atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *V.I.* pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005. gada 9. decembra lēmuma Nr. 4049 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) I. Kaļiņina

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ I. Kaļiņina

Rīgā, 2007. gada 30. maijā